

dig være agtpaaigivende med Hensyn til Forskjellighederne ved Vedtægterne for dette eller hiint Dplagshuus i dette eller hiint Tilfælde, og der kunde blive Spørgsmaal om at foretrække eller endog betale højere eller lavere for Varer, som laae det ene Sted eller det andet. Naar Loven derimod har givet Hovedregler, som skulle følges overalt, saa veed Enhver, at det ene Dplagsbeviis er som det andet, og at altsaa en Handel mellem Mand og Mand med et Dplagsbeviis fra et eller andet Huus bliver omkrent Et. Dette synes mig at indeholde ikke saa ringe Forsvar for, at der er givet de mange specielle Forskrifter, og jeg skal dertil føie, at navnlig der, hvor Sagen har været Gjenstand for særlig Lovgivning, nemlig i Frankrig, har man — i Loven af 28de Mai 1858 — ikke alene ikke færre Bestemmelser, men i Grunden flere. Jeg kunde slutte mig til de Udtalelser, der ere komne frem fra flere Sider med Hensyn til selve Lovens Indhold, og, dersom der ikke fremkommer væsentligere Forslag til Forandring end dem, jeg selv maatte ønske, kunde jeg være tilbøielig til at foretrække, at Loven kom ud, som den her foreligger, fremfor at see den slandsket derved, at man vedtog Endringer. Jeg vil oprigtig talt tilstaae, at da denne Lov skal, som jeg har tilladt mig at anføre, skabe en heelt ny Institution, synes det mig ogsaa meget rimeligt og næsten vist, at den første Lov, som bliver vedtagen herom, kun vil blive en Prøve, en Slags Indledning for en til Sagen appasfret senere Lov, naar nemlig saadanne Dplagshusf. maatte være oprettede i større Omfang, og de have bestaaet i nogen Tid, og man altsaa har haft Leilighed til at see, hvad det egentligt er nødvendigt enten at foreskrive dem eller at give dem Rettigheder til. Jeg troer, at, dersom denne Lov fører til, at der oprettes Dplagshusf., vil man efter en Tids Forløb komme til at revidere denne Lov, saaledes som de Hantlendes og selve Dplagshusenes Fornødenhed maatte foreskrive. Jeg skal dog foreløbig ikke tilbageholde de enkelte Endringer, som jeg synes, der kunde være Tale om. Med Hensyn til § 2, skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem, der talte om Creditoplagsret, at det netop synes mig aldeles fornødent, at dette omtales

her i Loven, thi jeg forstaaer det som en særegen Form af Creditoplagsret, der her paa en vis Maade indføres. Creditoplagsretten gives nu til selve Cierne af Varerne som en almindelig Dplagsret; men deraf følger, at for den enkelte Kjøbmand hans hele Varebeholdning hester til Tolbvæsenet for hans Gjæld til dette. Men her maa aabenbart være tænkt paa, at det er Dplagshuset, der faaer Creditoplagsret, paa hvilken det kan optage Dplagerens Varer, saaledes at, dersom jeg som Kjøbmand har Varer paa Creditoplag i Dplagshusene, da skulle disse Varer ganske vist heste for den Told, der paahviler disse selv, men ikke heste for den øvrige Told, som jeg sthlder af andre Varer, som jeg i mit eget Pakhuus maatte have paa Creditoplag, og det maa endog nødvendig arrangeres saaledes, at det ene Vareparti i Dplagshuset ikke hester for det andet's Told. Saaledes forstaaer jeg § 2, og det vil aabenbart følge heraf, at den ikke kan gaae ud af Loven. I § 3 anseer jeg det for en mindre heldig Bestemmelse, der er givet om, hvad Dplagsbeviset skal indeholde, at der opgives en Værdi paa Varerne. Dette kan føre til forskjellige Skuffelser. Den eneste Retning, hvori det kunde tænkes at have nogen Nytte, skulde være i Anledning af Stempelpligten; men jeg skal tillade mig at omtale ved § 8, hvorfor jeg ogsaa mener, at dette Hensyn kunde lades ude af Betragtning. Derimod kunde jeg meget ønske, at der i § 3 blev foreskrevet, at Beviserne skulle indeholde Angivelse om, at Varerne ligge under Dplagshusets Assurance mod Ildbrand, thi vedkommende Ihændehaver, der har modtaget Beviset, bør være fuldkommen sikret, og det vil være en Vættelse for den, der har modtaget et saadant Beviis i Pant, at han ikke behøver selv at forsikre sig ligeoverfor et saadant Tilfælde, men at det omkrent bliver ham ligegyldigt, hvorledes det gaaer med Varerne, naar han blot har Beviset ihænde. Det synes derfor at være en Fordring, som man maa gjøre, at Beviset indeholder en bestemt Angivelse af, om Varerne ere assurerede eller ikke. Med Hensyn til den efterfølgende Paragraph skal jeg gjøre en lille Sprogbemærkning, som jeg troer, ikke kan ansees overflødig, uagtet den ærede sidste Taler